

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΑΓΙΟΝ ΜΗΝΑΝ

(ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ

ΜΗΝΑΣ, ΒΙΚΤΩΡ, ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

ΜΗΝΑΝ ΒΙΚΤΩΡΑ ΚΑΙ ΒΙΚΕΝΤΙΟΝ

ΥΠΟ

ΝΗΦΩΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥ ΙΒΗΡΟΣΚΗΤΙΩΤΟΥ

(ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ)

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

**Ηχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.*

*Τὸν τοῦ Χριστοῦ παναληθῆ Μεγαλομάρτυρα,
Ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ Μηνᾶν τὸν Ἐνδοξόν,
Τὸν ἡμῶν τε ρύστην φύλακα καὶ προστάτην.
Καὶ αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον,
Πρέσβυν γνήσιον κτησώμεθα καὶ ἔνθερμον,
Τούτῳ κρίζοντες· Χαίροις, Μάρτυς Πανένδοξε.*

Ἄγγελος ἐν ἀνθρώποις, καὶ βροτὸς ἐν Ἀγγέλοις,
Μηνᾶ Μεγαλομάρτυς ἐδείχθη· (γ) τὸν γὰρ βίον ὅλον
τῷ Θεῷ σου, σὺ ἀφιερώσας, χάριν εὐρηκας, ἀθλή-
σας μέχρις αἵματος· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαῖρε, Αἰγύπτου ὁ μέγας γόνος·
χαῖρε, θαυμάτων πλημμύρας Νεῖλος.

Χαῖρε, εὐσεβείας ὁ θεῖος συνήγορος·
χαῖρε, ἀσεβείας ὁ ὄντως κατήγορος.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξήνθησας ῥόδον ὡς ἐξ ἀκανθῶν·
χαῖρε, ὅτι σὺ ἐβλάστησας εὐσεβῆς ἐξ ἀσεβῶν.

Χαῖρε, ὁ τῆς στρατείας τῆς ἀθέου ἐκκλίνας·
χαῖρε, πίστιν πατρῶαν τῆς ὀρθῆς μὴ προκρίνας.

Χαῖρε, Μηνᾶ τὸν βίον ἰσάγγελε·
χαῖρε, Μηνᾶ θλιβομένων ἄγγελε.

Χαῖρε, μὲν χειρὶ λόγχην ὁ φέρων·
χαῖρε, ἐτέρῃ Σταυρὸν Χριστοῦ αἶρων.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Βλέπων κυριαρχοῦσαν, τὴν ἀσέβειαν τότε. Μηνᾶς ὁ
θεοστήρικτος στῦλος, φυγαδεύει ὡς ἄλλος Ἡλίας, ἁ-
σκησιν ποιούμενος ἐν ὄρεσιν, νηστείας δὲ καὶ εὐχαῖς
τελειούμενος, Θεῷ κραυγάζει·

Ἀλληλούϊα

— 5 —

Γνούς τὰ πάντα ἐκ θείας, θεοφόρε προνοίας, κατῆλ-
θες ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ὤφθης, αὐτεπάγγελτος πρὸς τὸν
λαόν, Μηνᾶ καὶ Χριστοῦ κηρύξας θεότητα, τοὺς μὲν
κατήσχυνας, τοὺς δὲ παρώτρυνας βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ κήρυξ τῆς εὐσεβείας·
χαῖρε, ὁ μύστης Θεοῦ σοφίας.

Χαῖρε, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων ἡ ἔνωσις·
χαῖρε, συνδυάζων ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν.

Χαῖρε, ὅτι φόβον δέδωκας τοῖς ἀπίστοις καὶ πιστοῖς·
χαῖρε, ὅτι χάριν εἴληφας τοῦ φρουρεῖν τοὺς εὐσεβεῖς.

Χαῖρε, ὁ τῶν εἰδώλων ἀπελέγξας τὸ σέβας·
χαῖρε, ὁ τῶν δαιμόνων κατασείσας τὸ κέρας.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡττήθη ὁ τύραννος·
χαῖρε, δι' οὗ ἐτρώθη διάβολος.

Χαῖρε, σοφῶς τοὺς ἀσόφους αἰσχύνας·
χαῖρε, Μηνᾶ τοὺς πιστοὺς ἐνθαρρύνας.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, δυνατὸν ἐν τῷ λέγειν, κατέ-
στησε, Μηνᾶ, καὶ τῷ πάσχειν· Στρατιῶται γὰρ οἱ ἄ-
σεβεῖς, σύροντες καὶ δέροντες σὲ τὸν δίκαιον, παρέ-
στησαν Πύρρῳ τῷ ἡγεμόνι, μὴ εἰδότες ψάλλειν·

Ἀλληλουῖα.

Ἔχων ὁ θεῖος Βίκτωρ, τὴν εὐσέβειαν ὥφθη, τυ-
ράννῳ τῷ δεινῷ Ἀντωνίνῳ· ὃς κηρύξας τὸν Χριστόν,
κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ
κάκωσιν ὑποστὰς τὴν πανώδυνον, ἀκούει·

Χαῖρε, τὸ ἄστρον τῆς Ἰταλίας·
χαῖρε, ὁ ρήτωρ τῆς ἀληθείας.

Χαῖρε, ὁ πῶν μετ' ὄξους δηλητήριον·
χαῖρε, ἀσεβῶν κραταιὸν ἀμυντήριον.

Χαῖρε, ὅτι θλαῖσιν ἔφερες τῶν δακτύλων Ἀθλητά·
χαῖρε, ὅτι πόσιν ἔπιες τοῦ Δεσπότης μμητά.

Χαῖρε, ὅτι ἐβλήθης ἐν πυρὶ τῆς καμίνου·
χαῖρε, ὅτι εἰσέδυσ κοχλάζοντι ἐλαίῳ.

Χαῖρε, δεινῶς τὰς ἵνας ἐκσπώμενος·
χαῖρε, τὰς κόρας φρικτῶς ἀφαιρούμενος.

Χαῖρε, σοῦ γὰρ κατεκόπησαν νεῦρα·
χαῖρε, σοῦ γὰρ ἐξεδάσθη τὸ δέσμα.

Χαῖρε, Βίκτωρ Πανένδοξε

Ζέων τοῦ θείου πόθου, Βίκτωρ, πάντα ἀνδρείως,
τὰ εἶδη τῶν βασάνων ὑπέστη· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρε-
θεὶς νικητὴς ὁ καὶ τῆς νίκης ἐπώνυμος, καὶ μέλλοντα
προλέγων, παρατίθησι Θεῷ τὸ πνεῦμα, κράζων·

Ἀλληλούϊα

— 7 —

*Ἦκουσεν ἐκ χειλέων. ὁ τοῦ σκότους προστάτης,
τοῦ Μάρτυρος λαλοῦντος τὰ θεῖα· καὶ καθείργνυσιν ἐν
τῇ φρουρᾷ Μηνᾶν, τὸν ἐν τοῖς δικαίοις δίκαιον καὶ
ἄμειπτον, πρὸς ὃν μετ' εὐλαθείας ἐκβοῶμεν αὐθις·

Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ Κήρυξ καὶ Μάρτυς·
χαῖρε, ἡμῶν φρουρὸς καὶ προστάτης.

Χαῖρε, Μηνᾶ τῇ ἀρετῇ περιβόητος·
χαῖρε, Μαρτυρίου ἰδὼν ἀποκάλυψιν.

Χαῖρε, ὅτι ἐταζόμενος ὁμολόγεις τὸν Χριστόν·
χαῖρε, ὅτι αἰκιζόμενος ὑμολόγεις τὸν Θεόν.

Χαῖρε, ἕως ὁστέων ἐκτριβεῖς δι' ὀνύχων·
χαῖρε, διαλυθεῖς ὅλος πληγαῖς ἀφορήτοις.

Χαῖρε, Χριστοῦ Μαρτύρων παμμέγιστε·
χαῖρε, πιστῶν ἀπάντων πανθαύμαστε.

Χαῖρε, φλεχθεῖς τὰς πληγὰς ταῖς λαμπάσι·
χαῖρε, συρεῖς καὶ δαρεῖς σαρκὶ πάσῃ.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Θέλων κατεξεσχίσθης, ὑπὲρ πίστεως, Μάρτυς, ἐν
ράκεσι τριχίνοις τὰ ἔλκη, εἶτα καὶ λαμπάδων τὴν πυ-
ράν, δέχῃ ἐπὶ τούτοις, Μηνᾶ πανεύφημε, δοξάζων τὸν
ἰσχύοντά σε Κύριον καὶ πόθῳ κράζων·

Ἀλληλούϊα

*Ἴδον οἱ ἀπιστοῦντες, τὴν ἐν σοὶ καρτερίαν, καὶ ἐθαύμαζον τὴν σὴν ἀνδρείαν· ἔβλεπον πιστοὶ Μηνᾶν, πρὶν πάνοπλον Στρατηγόν, νῦν γυμνὸν αἰμόφυρτον ἐν γῇ ἀφειδῶς πλήττεσθαι ταῖς μάστιξι καὶ ἀνεβόων·

Χαῖρε, Μαρτύρων Χριστοῦ ἡ δόξα·
χαῖρε, στρατοῦ πιστοῦ Στρατηλάτα.

Χαῖρε, ἐπὶ ξύλου Μηνᾶ τεινόμενος·
χαῖρε, κατὰ γῆς τὰ ἔλκη συρόμενος.

Χαῖρε, ὅτι δέχη κάκωσιν ἐν τριβόλοις σιδηροῖς·
χαῖρε, ὅτι σοῦ ἐφάνη τὰ σπλάγχνα ἐν τοῖς ξεσμοῖς.

Χαῖρε, ὁ ὑπομείνας μάστιγας ἐν τραχήλῳ·
χαῖρε, ὁ διαμείνας ἀκλινὴς ὥσπερ στῦλος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ραβδισμοὺς ὑπήνεγκας·
χαῖρε, σὺ γὰρ ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας.

Χαῖρε, διαλωβηθεὶς ἅπαν τὸ σῶμα·
χαῖρε, καταξέσθεις σάρκας καὶ δέρμα.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Κοιταεῖω Φρουγίας, τελευτὴν διὰ ξίφους, Μηνᾶς δέχεται χαίρων κελεύσας, εἰς Αἴγυπτον ταφῆναι αὐτοῦ σῶμα, οὗ τῷ τάφῳ, πιστῶν συνέρρεον ἐπὶ αἰῶνας, τὰ πλήθη, καὶ πλεῖστα θαύματα ἐτέλει τοῖς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα

Λάμπει καὶ ὁ σὺν τούτοις, ὡς Ἀστὴρ φωτοφόρος,
Βικέντιος ὁ Ἱερομάρτυς· ὃς τοῦ Χριστοῦ Διάκονος
ὢν, πλήρης τε χάριτος καὶ ἀγιότητος, Δατιανὸν τιτρώ-
σκει τὸν ἐπάρατον· ἐφ' ᾧ βοῶμεν·

Χαῖρε, Σωτὴρος Σταυρὸν ποθήσας·
χαῖρε, δεχθεὶς κάθεῖρξιν καὶ ἀλύτους.

Χαῖρε, Ἰσπανίας τὸ ἔξοχον καύχημα·
χαῖρε, Διακόνων τὸ θεῖον ἐντρέφημα.

Χαῖρε, ὅτι φέρῃ σταύρωσιν καὶ τοὺς ἥλους διὰ Χρι-
στόν·
χαῖρε, ὅτι πρὸς βασάνους ἀποκατηλώθης ἐτι ζῶν.

Χαῖρε, ὁ καρτερήσας τὰς στρεβλώσεις καὶ ξέσεις·
χαῖρε, ὁ κεντηθεὶς σούβλαις πυρακτωθείσας.

Χαῖρε, δαρμὸς γὰρ μελῶν κατεφρόνησας·
Χαῖρε, Θεοῦ ὃς θέαν ἀπέλαβες.

Χαῖρε, γενόμενος ἔξαρθρος ὅλος·
χαῖρε, φλεγόμενος τὰς πλευρὰς ὅλας.

Χαῖρε, Μάρτυς Βικέντιε

Μείνας φρουρᾷ, παντοίας, τ' ὑπομείνας βασάνους,
Βικέντιος, Σταυρῷ ἐκρεμάσθη καὶ ῥάβδους σιδηρὰς
πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται· ἐν εἰρκῇ δὲ
θείας ἐπισκέψεως καὶ στέφους ἀξιοῦται, ψάλλων

Ἀλληλούϊα

Νίκης φέρων βραβεΐα, τῷ Δεσπότη ὡς Μάρτυς, πα-
ρέστης, ὦ Μηνᾶ, στεφηφόρος· ἀλλὰ καὶ μὴ παύσῃ Ἀ-
θλητά, τοῦ προσθεύειν ὑπὲρ πάντων πάντοτε, προσ-
τάτην κεκτημένων σε, βοώντων τε γενναίε, ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ μέγας φανείς τῷ λέγειν·
χαῖρε, ὁ μείζων δειχθεὶς τῷ πράττειν.

Χαῖρε, ἰσχυρὸς ὑποδούλων ὑπέρμαχος·
χαῖρε, τρομερὸς κατακτητῶν ἀντίπαλος.

Χαῖρε, Ἡράκλειον Κρήτης σώσας σφαγῶν ὁμαδι-
κῶν
χαῖρε, εἰς Ἑλ-Ἀλαμείν συντριψας ἀήττητον στρατόν.

Χαῖρε, τοὺς σὲ καλοῦντας ἐκ κινδύνων ὁ σώζων
χαῖρε, ὁ τοῖς αἰτοῦσί σε ταχέως προφθάνων.

Χαῖρε, λαοῦ σου μέγα προπύργιον·
χαῖρε, παντὸς ὁ ρύστης ὁ τάχιστος.

Χαῖρε, πιστῶν οἰκετῶν σου ὁ φύλαξ·
χαῖρε, Χριστοῦ Ἀθλοφόρων ὁ γίγας.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Ἐνεα τὰ σά ὁρῶντες, ἐξίσταντο, Μηνᾶ, ὁ ἐπίορκος
σὺν τῷ Ἰουδαίῳ· τὸν γὰρ πταίστην φανεροῖς, φανείς
ἔριπτος τῇ αὐτοῦ γυναικί, προστάξας χρυσὸν δοῦναι,
καὶ ἄπιστον πιστοῖς τὸν βαπτισθέντα κράζειν·

Ἀλληλούϊα

— 11 —

Ὁλος ἔκθαμβος ὤφθη, ἐπὶ σοί, ὁ φονεὺς ἰδὼν θαῦμα τελούμενον χειρσί σου· τὰ γὰρ κατατιμηθέντα νεκροῦ μέλη συναρμόσας, τὸν οἰκτρῶς διαμελισθέντα σὺ ἀνέστησας, προσπίπτοντά σοι καὶ βοῶντα·

Χαῖρε, ζωὴν πτώματί μου χάρισας·
χαῖρε, φονέα μου συγχωρήσας.

Χαῖρε, ὁ ἐν ἵππῳ διατρέχων τὰ πέρατα·
χαῖρε, σὺν Θεῷ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα.

Χαῖρε, ὁ ἐμφανιζόμενος μετὰ θάνατον πολλοῖς·
χαῖρε, ὅτι σῶζεις τούτους καὶ τοὺς ἐνόχους νουθετεῖς.

Χαῖρε, ὁ ἀναστήσας τὸν κακῶς φονευθέντα·
χαῖρε, ὁ ἐκφοβήσας τὸν ψευδῶς ἀρνηθέντα.

Χαῖρε, ὁ δοὺς τῷ μὲν ἀναζώωσιν·
χαῖρε, ὁ δοὺς τῷ δὲ τὴν συγχώρησιν.

Χαῖρε, Μηνᾶ τιμωρὲ τῶν ἀνόμων·
χαῖρε, Μηνᾶ βοηθὲ τῶν ἀθώων.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Πᾶσα φυλὴ ἀνθρώπων, θαυμαστὸν σὲ γινώσκει,
καὶ τιμᾷ Μεγαλόνυμε Μάρτυς· Αἴγυπτος χαίρει τοὺς
πλέον μεγάλους Ἀγίους δείξασα. Ἰησοῦς γὰρ Πα-
δὶον οἰκήσας ταύτην ἠύλόγησεν, μεθ' ὧν κραυγάζεις·

Ἀλληλούϊα

Ῥήτορας μυθοπλάστας, κατεφίμωσαν ὄντως, Βικέντιος, Μηνᾶς τε καὶ Βίκτωρ· ἐν τρισὶ τόποις, ἓνα οἱ τρεῖς, Θεὸν κηρύττοντες· Τοῦτον καὶ λατρεύομεν, Τοῦτον καὶ πιστεύομεν ἐκράυγαζον, πρὸς οὓς βοῶμεν·

Χαίρετε, μύθων ἀρχαίων παῦσις·
χαίρετε, μόνου Θεοῦ ἡ λάμψις.

Χαίρετε, Τριάδος οἱ ἐνθερμοὶ Μάρτυρες·
χαίρετε, Χριστὸν ὡς ὀλίγοι λατρεύσαντες.

Χαῖρε, Βίκτωρ καρτερόψυχε θείας δόξης κοινωνέ·
χαῖρε, Διάκονε Βικέντιε καὶ Μηνᾶ θαυματουργέ.

Χαίρετε, παραστάται φοικτῶ θρόνων Κυρίου·
χαίρετε, ἀριστάρχαι ἐν χορῶ τῶν Μαρτύρων.

Χαίρετε, οὖν ἐν κόσμῳ πανεύφημοι·
χαίρετε, Παραδείσου οἱ μέτοχοι.

Χαίρετε, ρήτορες Θεοῦ δογματῶν·
χαίρετε, πίδακες ζωῆς ρημάτων.

Χαίρετε, Μάρτυρες Ἐνδοξοὶ

Σὲ τὸν μέγαν Ὀπλίτην, τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶ θεῖε,
τιμῶμεν ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις· ἅμα τε Βικέντιον καὶ
Βίκτωρα, τοὺς τῆς ἀληθείας πανευκλεεῖς ἐκφάντο-
ρας, καὶ πίστεως ἀδάμαντας, μεθ' ὧν βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα

Τρίστομον ὡσεὶ θέλος, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ἐ-
δείχθητε, Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, καὶ κατὰ τῆς πλάνης,
ἰσχυροί, ἔνδοξοι, Μηνᾶ, Βίκτωρ καὶ Βικέντιε, φρου-
ροῦντες τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν καὶ βο-
ῶντας·

Χαίρετε, πύργοι τῆς Ἐκκλησίας·
χαίρετε, τείχη τῆς εὐσεβείας.

Χαίρετε, Τριάδος οἱ τρεῖς θεοκήρυκες·
χαίρετε, τοῦ Κόσμου οἱ τρεῖς θεοφύλακες.

Χαῖρε, Βίκτωρ γενναιότατε καὶ Μηνᾶ χαῖρε σοφέ·
χαῖρε, ἔνδοξε Βικέντιε Ἱερόαθλε στεργέ.

Χαίρετε, στέφανος γὰρ ὑμᾶς κυκλοῖ Μαρτυρίου·
χαίρετε, οἱ κυκλοῦντες ἡμᾶς ὄραις κινδύνου.

Χαίρετε, βέλη τὰ θεοτόξευτα·
χαίρετε, ὅπλα ἐχθρῶν νεκρώσαντα.

Χαῖρε, τριάς τῆς Ἀκτίστου Τριάδος·
χαῖρε, τριάς Τρισσακτίνου Μονάδος.

Χαίρετε, Μάρτυρες Ἐνδοξοὶ

Ὕμνος τριπλοῦς σοι πρέπει, τῇ ἐνύλῳ τριάδι, Τρι-
άδος τῆς αὐτοῦ καὶ θείας· Ἀθλοφόροι τρεῖς θεοπρε-
πεῖς, Μηνᾶ, Βίκτωρ καὶ Βικέντιε Πάνσοφοι, οἱ κήρυ-
κες φανέντες τῆς Θεότητος, αἰεὶ βοᾶτε·

Ἀλληλούϊα

Φίλοι Πατρὸς Υἱοῦ καὶ θεοῦ Πνεύματος ὄντες,
τῆς μόνης Τριφεγγοῦς Θεαρχίας, ἀνάκτορα νῦν ἀ-
χειροποίητα οἰκοῦντες, ὁρᾶτε ἃ ἄνθρωπος οὐκ εἶδε,
οὐδὲ ἤκουσε ποτέ, ἀκούοντες τοιαῦτα·

Χαίρετε, ἄνθη τοῦ Παραδείσου·
χαίρετε, ὄντως οἱ τρεῖς ἐξ ἰσου.

Χαίρετε, ἀθλήσαντες ἐν ὕλῃ ὡς ἄυλοι·
χαίρετε, δοξάσαντες Τριάδα τὴν ἄυλον.

Χαίρετε, πλήμνυραι. χεῖμαρροι καὶ θαυμάτων ποτα-
μοί·
χαίρετε, ἥλιοι, ἀστέρες καὶ φωστῆρες οἱ λαμπροί.

Χαίρετε, θεαταὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας·
χαίρετε, ἀκροαταὶ Ἀγγέλων συναυλίας.

Χαίρετε, οἱ Ἀγγέλους μιμούμενοι·
χαίρετε, τοὺς Ἀνθρώπους λυτρούμενοι.

Χαίρετε, ἀδικουμένων προστάται·
χαίρετε, Χριστιανῶν παραστάται.

Χαίρετε, Μάρτυρες Ἐνδοξοί

Χάριτος ἡξιώθης τῶν Ὁσιομαρτύρων, Μηνᾶ, διὸ
κατ' ἅμφω ἐστέφθης· καὶ ὡς Μάρτυς μετὰ Ἀθλητῶν,
αἶνον σὺ ἀναπέμπεις τῷ Σωτῆρι σου, ὡς Ὁσιος μετὰ
τῶν Ἀσκητῶν δέ, ἐν Οὐρανῷ κράζεις·

Ἀλληλούϊα

— 15 —

Ψάλλοντές σοι τὸν ὕμνον. ἐν τῷ θείῳ Ναῶ σου,
αἰτοῦμεν, σὴν, Μηνᾶ, προστασίαν· σῶζε οὖν ἐκ πα-
θῶν, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσ-
βείας σου, τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας τὴν σεπτὴν σου
Εἰκόνα, καὶ βοῶντας·

**Χαῖρε, εὐχῶν, εἰσακούων Μάρτυς·
χαῖρε, κρυπτῶν φανερώων ἐν τάχει.**

Χαῖρε, ἀστραπὴ πάθη φλέγουσ' ἀνίατα·
χαῖρε, κεραυνὲ πονηρὰ πλήττων πνεύματα.

Χαῖρε, τόξον τὸ ὀξύτατον ἐκδιῶκον τοὺς ἐχθρούς·
χαῖρε, ξίφος θεοχάλκευτον κατακόπτον τε αὐτούς.

Χαῖρε, ὁ τοὺς ἀλάλους καὶ χολοὺς θεραπεύσας·
χαῖρε, ὁ τοὺς ἀτάκτους ἀσελγεῖς ἐκπαιδεύσας.

Χαῖρε, Θεοῦ τῇ δόξῃ τιμώμενος·
χαῖρε, ὑπὸ λαοῦ ἀγαπώμενος.

Χαῖρε, ὅτι μετὰ Βίκτωρος χαίρεις·
χαῖρε, ὅτι Βικεντίῳ συγχαίρεις.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Ὡς τριάς τῶν Μαρτύρων, Τρισηλίου Τριάδος, Βι-
κέντιε Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρ· (γ) δεξάμενοι τοὺς ὕ-
μνους ἡμῶν, ἐκ παντοίων νῦν συμφορῶν καὶ θλίψεων
λυτρώσασθε, τοὺς τῇ ἀδαιρέτῳ Τριάδι βοῶντας·

Ἀλληλούϊα

— 16 —

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράν-
νους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα
θρόσῃ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. α'.

Τοὺς μεγίστους ἀγῶνας τοῦ μαρτυρίου σου, καρ-
τεροψύχως ἀνύσας. Μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, οὐρανίων
δωρεῶν λαμπρῶς ἡξίωσαι, καὶ θαυμάτων αὐτουργός,
ἐκ Θεοῦ ἀναδειχθεὶς, προστάτης ἡμῖν ἐδόθης, καὶ βοη-
θὸς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἀντιλήπτωρ ἐναργέστατος.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ Ἀθλητὰς θεόφρο-
νας, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἁ-
θλοὺς σήμερον, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ
γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος· καὶ πο-
θοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλόανθρωπον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΗΝΑΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἀρχόμεθα τοῦ ψαλμοῦ
Ψαλμὸς ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν με-
τὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς, ὥς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐ-
μέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνδρός σοι. Ταχὺ εἰσακουσόν μου, Κύριε, ἐξέ-
λιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς

λάκων. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εὐθὺς εἰς Ἦχον δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

(τετράκις)

Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, δεῦτε προσπέσωμεν ὁμοῦ ἐκβοῶντες, οἱ ἁμαρτήμασι βαρυνόμενοι σὺν δάκρυσι· σπεῦσον παναοίδιμε, Ἀθλητὰ τοῦ Κυρίου, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα, ἱκεσίαις θεόφρον, παντὸς κινδύνου νόσων χαλεπῶν, Μηνᾶ παμμάκαρ. ἀπάλλαξον ἅπαντας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ μετὰ δέους ἐμφρόνως, πάντες προσδράμωμεν κραυγάζοντες πόθῳ, Ὑπεραγία Δέσποινα Πανύμνητε, ρῦσαι τῷ ἐλέει σου, ἀδοκίτων κινδύνων,

πάσης περιστάσεως και κολάσεως τάχος, και πάσης νόσων λύμης, αγαθή, εύλογημένη Μαρία Θεόνυμφε.

Είτα τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, και ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, και ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, και τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, και νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, και ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα και τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, και καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, και ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, και πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, και πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, και τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, και Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, και ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς

σωτηρίας μου, ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ὁ Κανὼν

Ὡδὴ Α'. Ἦχος Πλ. Δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς πρὸς Χριστόν σου ἱκεσίαις Ἄγιε, Μηνᾶ πανεύφημε, ῥῦσαι ἡμᾶς τάχος, τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ νοσήματος μάκαρ· σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα, πρὸς Θεὸν Πανεύφημε ἅπαντες.

Ὁλβιος πέλεις παρηρησίαν κτώμενος, πρὸς τὸν Χριστόν, Ἀθλητά· δώρησαι σοῖς δούλοις, τὰς αἰτήσεις τάχιστα· πίστει γάρ σοι κραυγάζουσιν, Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Μηνᾶ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξης ἐνθέου ἱερᾶς λαμπρότητος, εἰς τὰ Οὐράνια, ἀξιωθείς μάκαρ, λάμπει τῶν ἀγώνων σου, παρὰ τοῖς ἱκέταις σου, τὰ αἰτήματα Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστόν ἱκεσίαις σου, ἐνδοξε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

— 21 —

Θεοτοκίον.

Ἡ ὑπὲρ λόγον τὸν Θεὸν κυήσασα, εὐλογημένη
Ἀγνή, ἄνθος δωρημάτων, Παρθενίας τέμενος, τοῦ
Οὐρανοῦ ὑπέρτερε, Παραδείσου τὸ κάλλος, τῶν Ἀ-
σωμάτων εὐπρέπεια, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς προσκυνοῦν-
τάς σε.

ᾠδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος...

Παροξύνας ἀμέτρως, τὸν Λυτρωτὴν ἔνδοξε,
πράξει μυρίοις, καὶ κακουργήμασι, νῦν περιπέτω-
κα, δεινοῖς παντοίοις, ὁ τάλας, ἐξ ὧν μὲ ἀπάλλαξον
ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ Θεός σε Παμμάκαρ, τῶν Ἀθλητῶν καύχη-
μα, ἔδειξεν ἐν κόσμῳ προστάτην, τῶν εὐφημούντων
σε. Διὸ οἰκτείρησον, ταῖς πρὸς Χριστὸν σου πρεσβεΐ-
αις, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Θαυμασίῳ σε μάκαρ, ὑπερφυῶν ἔνδοξε, γνόν-
τες αὐτουργόν σε θεόφρον, πάντες οἰόμεθα, πλουτεῖν
σε Ἁγίε, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, ὃν ἡμῖν ἰλέω-
σαι, Μηνᾶ αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Μήτηρ, τοῦ ποιητοῦ Ἀχραντε,
ὡς ἁγιωτέρα πάντων, τῶν ἄνω Δέσποινα, ὡς πάν-
των Ἀνασσα, Εὐλογημένη Μαρία, ῥῦσαι τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε, Ἀειμακάριστε.

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε...

Σὺ με ἀεὶ, Ἅγιε, τῶν περιστάσεων, σὺ κινδύνων, σὺ καὶ τῆς κολάσεως, παντὸς κακοῦ καὶ τῶν δυσχερῶν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀπάλλαττε ἱκεσίαις σου, Μαρτύρων ἢ λαμπρότης, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, παρασχὼν τὰ αἰτήματα τάχιστα.

Ὁλοσχερῶς, ἐπὶ τὴν σὴν Παναοίδιμε, θείαν σκέπην, σπεύδω ὁ πανάσωτος, κράζων θερμῶς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ῥῦσαί με ἀνοίας, καὶ τῆς δεινῆς περιστάσεως, Μηνᾶ πιστῶν προστάτα, ταῖς λιταῖς πρὸς Χριστόν σου· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἵνα πιστῶς, σὲ ἀνυμνῶ Παμμακάριστε, μετὰ πόθου, Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, καὶ πᾶς πιστῶς σε ἀνευφημῇ, παρὰσχου ἀξίως, ἡμῖν τὸν ἔλεον ἄνωθεν· πλουτεῖς γὰρ παρησίαν, πρὸς Θεὸν οἶα Μάρτυς, ὀρθοδόξων τὸ κλέος θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόες Ἀγνή, τῶν Ἀσωμάτων στρατεύματα, τῶν αὐλῶν, τάγματα καὶ ἅπασαι, τῶν Οὐρανῶν τάξεις ἀγαθή, σὲ ὑμνολογοῦσιν, ὡς Βασιλίδα Οὐράνιον, μεθ' ὧν πᾶσα ἡ Κτίσις, προσκυνεῖ σε Κυρία, τῷ ἐλέει σου πάντας οἰκτεیرهσον.

Ὡδὴ Ε'. Ἵνα τί με ἀπόσω...

Ἵπὲρ ἥλιον μάκαρ, ἔλαμψας ἐν κόσμῳ ἀκτίσι τῶν ἔργων σου, καὶ θαυμάτων ὄντως, ταῖς ἐλλάμψεσι πλείστους ἐλάμπρυνας. Διὸ πάντες πόθῳ, σὲ εὐφημοῦμεν Θεοκῆρυξ, ταῖς λιταῖς σου Μηνᾶ ἡμᾶς φώτισον.

Νῦν σε πίστει καὶ πόθῳ, πάντες εὐφημοῦμεν,
Μηνᾶ ἀξιάγαστε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱεραῖς με-
σιτείαις σου ἔνδοξε, ῥῦσαι τῶν κινδύνων, καὶ τῶν
ἐχθίστων τῆς μανίας, ὡς προστάτης ἡμῶν ἀεισέβα-
στε.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν ἐνεστώτων
κινδύνων Πανεύφημε, Ἀθλοφόρων κλέος, τοὺς πι-
στῶς σε τιμῶντας ἀπάλλαξον, ὡς θερμὸς προστάτης,
καὶ βοηθὸς τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἀθλητῶν ὠραιότης
πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

ὦ Μητρόθεε Κόρη, Πάναγνε Θεόνυμφε Θεο-
χαρίτωτε, τάξεις Ἀσωμάτων, καὶ Ἀγίων ἀπάντων
συστήματα, σὲ ὑμνολογοῦσιν, ὡς Βασιλίδα τῶν αἰώ-
νων, τῷ ἑλέει σου οἰκτεῖρον ἅπαντας.

Ὡδὴ ΣΤ'. Τὴν δέησιν ἔκχεῷ.

Ἀνύψωσον εὐσεβῶν κραταίωμα, τῇ ἐντεύξει σου
Μηνᾶ πρὸς τὸν Κτίστην· σὺ γὰρ ἡμῶν ὁ προστάτης
Παμμάκαρ, καὶ σὲ ὑμνοῦμεν ἐν πίστει θαυμάσιε, ἀ-
πάλλαξον πᾶσαν ἡμῶν, ἀθυμίαν ἐν τάχει ἀείμνηστε.

Νοοῦντες τὴν πρὸς Θεὸν Πανθαύμαστε, παρρη-
σίαν Μαρτύρων σου τὸ κλέος, πάντες πιστοὶ σὲ ὑμνοῦ-
μεν ἐκ πόθου, ῥῦσαι ἡμᾶς συμφορῶν καὶ κακώσεων,
λιταῖς σου πρὸς τὸν Ἀντρωτὴν, παρασχὼν τὰς αἰτή-
σεις τῶν δούλων σου.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἐμπλησθεῖ-

— 24 —

ημεν ἐντεύξει σου Μάκαρ, ἵνα καρποὺς ἀρετῶν ἐκ-
βλαστῇσαι, Μηνᾶ θεόφορον, ἰσχύσωμεν ἅπαντες, τι-
μῶντές σου τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιον Μάρτυς ἀντίλη-
ψιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πάνσεπτος τοῦ Θεοῦ Λοχεύτρια, ἡ Παρθέ-
νος Θεοτόκος Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἑαυτῆς παρρη-
σία, τῶν δυσχερῶν ἀπαλλάττει τοὺς κρᾶζοντας· ὑ-
μνοῦμέν σε μόνῃ Ἀγνῇ, Παναγία Θεόνυμφε Δέσποι-
να.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου τοὺς εὐφημοῦντάς σε
Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου Ἀοίδιμε, παρ-
ρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Ἀχραντε εὐλογημένη Μαρία, ἱκεσίαις Μηνᾶ τοῦ
Ἀθλοφόρου, οἰκτείρησον τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος Β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Προστασία τῶν ὑμνούντων σε Θεόνυμφε, ἱκε-
σίαις τοῦ Ἀθλοφόρου Πανάχραντε, μὴ παρίδῃς τοὺς
προσκυνοῦντάς σε Ἀγνῇ, ἀλλὰ σπεῦσον μόνῃ ἀγαθῇ,
εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων σοι,
τάχυνον Ὑπεραγία, πρόφθασον ἡ προστασία ἡ ἀπαλ-
λάττουσα αἰεὶ, τῶν κινδύνων τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἡ
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Περυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(ΙΕ'. 17 - 27, ΙΣΤ'. 1 - 2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου, οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αἰτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀ-

— 26 —

χῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ
σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ
λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν
Ἦχος Πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Τὸν ὑπεραθλήσαντα, ἐν τῷ σταδίῳ γενναίως,
Ὁρθοδόξων σύλλογος, ἐν ᾧδαῖς καὶ ᾠσμασιν εὐφη-
μήσωμεν· οὗτος γὰρ πάντοτε, οὐ διαλείπει, τοῦ πρεσ-
βεύειν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἂν λάβωμεν, τῶν ἁμαρ-
τημάτων τὴν ἄφεσιν. Τούτῳ οὖν προσερχόμενοι, πί-
σται τε καὶ πόθῳ προσεΐπωμεν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου,
Μηνᾶ ἢ τῶν Μαρτύρων καλλονή, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλ-
λείποις σύ, πρεσβείας ποιούμενος.

Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου κ.τ.λ.

Ὡδὴ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σῶσον τὸ κλέος Ἀθλοφόρων, τοὺς τιμῶντάς σε,
Μηνᾶ Χριστοῦ θεράπον, παρηρσίαν γὰρ οὐ πλουτεῖς
πρὸς τὸν Δεσπότην, περιφρουρῶν τοὺς μέλλοντας τὸν
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, τὴν ὑπέρθεον ὑ-
μνολογῶν Τριάδα, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν πίσται σε

= 27 =

τιμώντων, δυσώπει Παμμακάριστε, λυτρωθῆναι τῶν κινδύνων.

Γένος τὸ βρότειον τιμᾷ σου, τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἔνδοξον ἡμέραν, ἐν ὑψίστοις λαμπρῶς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, προσκυνῶν ἀεὶ λατρεύεις.

Θεοτοκίον.

Ἐχεις ὡς μήτηρ παρησίαν, πρὸς τὸν Ὑψιστὸν τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει Παναγία, αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα, οἰκτιρεῖσαι ἡμᾶς πάντας.

Ὡδὴ Η΄. Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ.

Ἰκετεύει Μηνᾶς ὁ Ἀθλοφόρος, σὲ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει κραυγαζόντων σοί· Κύριε τῆς δόξης, οἰκτειρον τὸν κόσμον, ἀπείρω σου ἐλέει.

Ἀσωμάτων αἱ τάξεις καὶ Ἀγίων, δυσωποῦσι Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει κραυγαζόντων σοι· Κύριε τῆς δόξης, οἰκτειρον τὸν κόσμον, ἀπείρω σου ἐλέει.

Σὲ ὑμνοῦσιν Οὐράνιοι χορεῖται, τὸν Παντάνακτα ὡς Κύριον τῆς δόξης, σὺν τῷ Μηνᾷ Μαρτύρων ἀγλαίσματι· ὦ Τριάς Ἁγία, φρούρει ἡμᾶς πάντας, τῷ θείῳ σου ἐλέει.

Θεοτοκίον.

Ἀπαν χεῖλος, πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, ἀνυμνεῖ

= 28 =

σε τὴν ὄντως Θεοτόκον, ὑπερφυῶς κηύσασαν τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, ὃ λατρεύει Κτίσις, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ...

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ κραταῖον, ἱκετεύων μὴ παύσῃ αἰοῖδιμε, ἐκδυσωπῶν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἐκτενῶς, Μάρτυς Μηνᾶ θεόπνευστε, καὶ ἐκδεχομένων ἀεὶ πιστῶς, ἀντίληψιν τὴν θείαν, τὴν σὴν Χριστοῦ θεράπον καὶ εὐφροσύνην, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Θεότης ἐνιαία ἡ φοβερά, Τρισυπόστατε Κύριε Ἄναρχε, μόνε Θεέ, Ὑψιστε Παντάρχᾳ Παμβασιλεῦ, σὲ λιτανεύει κράτιστε, ἅπανα ἡ Κτίσις ὡς πλαστοουργόν, Μηνᾶς τε ὁ γενναῖος, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, καὶ Ἀσωμάτων τοῖς στρατεύμασι.

Θεοτοκίον.

Ὡ Πάναγνε Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, Σεραφεῖμ ἁνωτέρα Θεόνυμφε, καὶ Χερουβεῖμ, πάσης Οὐρανίου τε στρατιᾶς· σὲ δυσωπεῖ Πανάχραντε, μετὰ τῶν Μαρτύρων ὁ παμφαής, Μηνᾶς ὁ Ἀθλοφόρος, οἰκτείρησον τὸν πίστει, συνθέντα τάδε τὰ ἐφύμνια.

Τὸ Ἀξιόν ἐστιν... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζει σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεῖμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἁ-

διαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Θαυμασίων πάντων σε ὁ Χριστός, ἀνέδειξε Μάρτυς, καὶ τεράτων ὑπερφυῶν, αὐτουργὸν ἐν πίστει. ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας, παντὸς κινδύνου σῶζε, Μηνᾶ πανένδοξε.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηρόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μηνᾶν τὸν Ἀθλοφόρον, σὺν τῷ σεπτῷ θεῷ Βικεντίῳ, καὶ τὸν Βίκτωρα ἐν ταυτῷ, τῆς Ὁρθοδοξίας, τοὺς τρεῖς λαμπροὺς φωστῆρας καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Μὴ παύσῃ δεόμενος Ἀθλητά, τοῦ Θεοῦ τῶν ὁλῶν, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν, σὲ μακαριζόντων, ὡς Μάρτυρα Κυρίου, ὡς ἔχων παρησίαν, Μηνᾶ πανθαύμαστε.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Αντρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου. γενοῦ μεσίτρια.

Φύλαξ καὶ θερμότατος ἀρωγός, πέλων Ἀθλοφόρε, τῶν καλούντων σε ἐν παντί, πλήρω τὰς αἰτήσεις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν, τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Ὡς τῶν Ἀσωμάτων συνόμιλον, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ὁμόσκηνον, συνελθόντες ἐν πίστει, Μηνᾶ, εὐφημοῦμέν σε, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον διὰ τοὺς τρεῖς Μάρτυρας.

Ἦχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισάριθμον σύνθημα, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὑμνήσωμεν ᾠσμασι, χαριστηρίοις πιστοί, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, Βίκτωρα τὸν γενανῖον, καὶ Βικέντιον θεῖον, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καταργήσαντας πίστει. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα ἑκτενής, καὶ ἀπόλυσις,

καθ' ἣν ψάλλομεν τὸ παρὸν Προσόμοιον. Ἦχος Β΄

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε Νεκρόν. . .

Πάντων προσδραμόντων Ἀθλητά, πίστει τῇ
θερμῇ ἀντιλήψει τῆς προστασίας σου, Ἀθλοφόρε ἔν-
δοξε, Μηγὰ θαυμάσιε, προστατεύεις δωρούμενος, αἰ-
τήματα τάχος ταῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, λιταῖς σου
ἔνδοξε. Ὅθεν δυσωποῦμεν σε Μάκαρ, οἴκτειρον ἡμᾶς
ἱκετεύον, Θεὸν τὸν Παντάνακτα αἰοῖδιμε.

Ὅμοιον

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόν-
των ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ
ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλί-
ψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πται-
σμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου ὄθεν
σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.

Ὅμοιον

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων
προσιάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλη-
σις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις,
καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὁρφανῶν
βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις·
Ἀχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τοὺς δού-
λους Σου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλί-
ψεως.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σε ἀνατίθημι, Μῆ-
τερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου.

ΒΙΒΛΟΣ ΙΕΡΑ, Η ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

Τριάκοντα καὶ ἕξ, εἰς διαφόρους Ἀγίους Ἱεροῦς

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ,

ΑΝΑΠΑΗΡΩΣΕΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Εἰς διαφόρους Ἀγίους, ὧν αἱ σωζόμεναι Ἀκολουθίαι εἰσὶν
ἀτελεῖς.

ΝΕΑΣ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΡΓΙΑ

Εἰς διαφόρους Ἀγίους, Τρόπάρια, διορθώσεις Τροπαρίων καὶ
Κοντάκια,

ὧν τὰ μὲν συνεγράφησαν, τὰ δὲ διορθώθησαν χάριν εὐλαβείας,
καὶ πρὸς ὠφέλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῶν Πιστῶν

ὑπὸ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΥΡΟΤΗΟΔΕΩΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Διήρηται δὲ ἡ Βίβλος εἰς Μέρη ἢ Τόμους δύο, ἐκδοθεῖσα
δαπάνῃ τοῦ Συντάκτου.

—❖❖❖—
ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ε. ΚΑΓΙΟΛ.

—❖❖❖—
1863.

ΕΤΕΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΜΗΝΑΝ.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΕΦΑΛΗΝΕΩΣ.

Μετὰ τὸν, Εὐλογητὸν, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος· καὶ
τὸ Τροπῆριον Ἦχος Δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς...

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, δεῦτε προσπέσωμεν
ὁμοῦ ἐκβοῶντες, οἱ ἁμαρτήμασι βαρούμενοι σὺν δάκρυσι· σπεῦ-
σον παναοίδιμε, Ἀθλητὰ τοῦ Κυρίου, σαῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμο-
να ἱκεσίαις, θεόφρον, παντὸς κινδύνου, νόσων χαλεπῶν, Μηνᾶ
Παμμάκαρ, ἀπάλλαξον ἅπαντας. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ μετὰ δέους ἐμφρόνως, πάντες προσδράμωμεν
κραυγάζοντες πόθῳ, Ὑπεραγία Δέσποινα Πανύμνητε, ῥῦσαι τῷ
ἐλέει σου, ἀδοκῆτων κινδύνων, πάσης περιστάσεως, καὶ κολά-
σεως τάχος, καὶ τῆς πανώλους λύμης Ἀγαθῇ, Εὐλογημένη
Μαρία Θεόνομφε.

Ο Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ δὴ πόθῳ σοὶ νῦν Ἰωάννης ἄγει.

ὦδὲ Ἀ'. ἦχος Πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ...

Ταῖς πρὸς Χριστὸν σου ἱκεσίαις, Ἁγίε Μηνᾶ πανεύφημε,
ῥῦσαι ἡμᾶς τάχος τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστά-
σεως, καὶ νοσήματος μάκαρ· σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα,
πρὸς Θεὸν, Πανεύφημε ἅπαντες.

Ολβιος πέλεις παρρησίαν κτώμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἀ-
θλητὰ· δώρησαι σοῖς δούλοις, τὰς αἰτήσεις τάχιστα· πίστει γάρ
σοι κραυγάζουσιν, Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Μηνᾶ Μαρτύρων ἁ-
γλάτομ, ῥῦσαι τοὺς πιστοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξης ἐνθέου, ἱερᾶς λαμπρότητος εἰς τὰ Οὐράνια, ἀξιοθεῖς μάκαρ, λάμψει τῶν ἀγώνων σου, παράσχου τοῖς ἱκέταις σου, τὰ αἰτήματα Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἱκεσίαις σου, ἔνδοξε Μηνᾶ ἀξιόχαστε. Θεοτοκίον.

Η ὑπὲρ λόγον τὸν Θεὸν κυήσασα, εὐλογημένη Ἄγνη, ἄνθος δωρημάτων, Παρθενίας τέμενος, τοῦ Οὐρανοῦ ὑπέρτερε, Παραδείσου τὸ κάλλος, τῶν Ἀσωμάτων εὐπρέπεια, ῥῦσαι τοὺς πιστοὺς προσκυνοῦντάς σε.

ὠδὴ Γ'. Οὐρανία; Ἀψίδος...

Παροξύνας ἀμέτρως τὸν Λυτρωτὴν ἔνδοξε, πράξει μιροῖς καὶ κακουργήμασι, νῦν περιπέπτωκα, δεινοῖς παντοίοις ὁ τάλας, ἐξ ὧν με ἀπάλλαξον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεὸς σε Παμμάκαρ τῶν Ἀθλητῶν καύχημα, ἔδειξεν ἐν κόσμῳ προστάτην τῶν εὐφημούντων σε. Διὸ οἰκτείρησον ταῖς πρὸς Χριστὸν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστοὺς τιμῶντάς σε, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Θαυμασίῳ σε μάκαρ, ὑπερφυῶν ἔνδοξε, γνόντες αὐτουργόν σε θεόφρον, πάντες οἰόμεθα πλουτεῖν σε Ἁγιε, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, ὃν ἡμῖν ἰλέωσαι, Μηνᾶ αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Μήτηρ τοῦ ποιητοῦ Ἀχραντε, ὡς ἁγιωτέρᾳ ἀπάντων τῶν ἁνῶ Δέσποινα, ὡς πάντων ἄνασσα, Εὐλογημένη Μαρία, ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀειμπαχάριστε.

ὠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύρις...

Σὺ με αἶ' Ἁγιε τῶν περιστάσεων, σὺ κινδύνων, σὺ καὶ τῆς κολάσεως, παντὸς κακοῦ καὶ τῶν δυσχερῶν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἀπάλλαττε ἱκεσίαις σου, Μαρτύρων ἢ λαμπρότης, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, παρασχῶν τὰ αἰτήματα τάχιστα.

Ολοσχερῶς ἐπὶ τὴν σὴν Παναγίδιμε, θείαν σκέπην σπεύδω ὁ πανάσωτος, κράζων θερμῶς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ῥῦσαί με ἀνοίας καὶ τῆς δεινῆς περιστάσεως, Μηνᾶ πιστῶν προστάτα,

ταῖς λιταῖς πρὸς Χριστόν σου· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ινα πιστῶς, σὲ ἀνυμνῶ Παμμακάριστε, μετὰ πόθου Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, καὶ πᾶς πιστῶς σὲ ἀνευφημῇ, παράσχου ἀξίως ἡμῖν τὸν ἔλεον ἄνωθεν· πλουτεῖς γὰρ παρρησίαν, πρὸς Θεὸν οἷα Μάρτυς, ὀρθοδόξων τὸ κλέος θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Νόες Ἀγνή, τῶν Ἀσωμάτων στρατεύματα, τῶν αὐλῶν τάγματα καὶ ἅπασαι τῶν Οὐρανῶν τάξεις ἀγαθῇ, σὲ ὕμνολογαῖσιν ὡς Βασιλίδα Οὐράνιον, μεθ' ὧν πᾶσα ἡ Κτίσις προσκυνεῖ σε Κυρία, τῷ ἐλέει σου πάντας οἰκτείρησον.

ὥδ' ἡ Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω...

Υπὲρ ἥλιον μάκαρ, ἔλαμψας ἐν κόσμῳ ἀκτίσι τῶν ἔργων σου, καὶ θαυμάτων ὄντως, ταῖς ἐλλάμψεσι πλείστους ἐλάμπρυνάς. Διὸ πάντες πόθῳ, σὲ εὐφημοῦμεν Θεοκῆρυξ, ταῖς λιταῖς σου Μητᾶ ἡμᾶς φώτισον.

Νῦν σε πιστεῖ καὶ πόθῳ, πάντες εὐφημοῦμεν, Μητᾶ ἀξιάγαστε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου ἔνδοξε, ῥύσαι τῶν κινδύνων, καὶ τῶν ἐχθίστων τῆς μανίας, ὡς προστάτης ἡμῶν ἀεισέβαστε.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν ἐνεστώτων κινδύνων Πανεύφημε, Ἀθλοφόρων κλέος, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἀπάλλαξον, ὡς θερμὸς προστάτης, καὶ βοηθὸς τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἀθλητῶν ὠραιότης πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ω Μητρόθεε Κόρη, Πάναγνε Θεόνυμφε Θεοχαρίτῳτε, τάξεις Ἀσωμάτων καὶ Ἀγίων ἀπάντων συστήματα, σὲ ὕμνολογοῦσιν ὡς Βασιλίδα τῶν αἰώνων, τῷ ἐλέει σου οἰκτεῖρον ἅπαντας.

ὥδ' ἡ ΣΤ'. Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν...

Ανύψωσόν εὐσέβων κραταίωμα, τῇ ἐντεῦξαι σου Μητᾶ πρὸς τὸν Κτίστην· σὺ γὰρ ἡμῶν ὁ προστάτης Παμμακάρ, καὶ σὲ ὕμνοῦμεν ἐν πίστει θαυμάσιε, ἀπάλλαξον πᾶσαν ἡμῶν ἀθυμίαν ἐν τάχει ἀείμνηστε.

Νοοῦντες τὴν πρὸς Θεὸν Πανθαύμαστε, παρρησίαν σου Μαρτύρων τὸ κλέος, πάντες πιστοὶ σὲ ὑμνοῦμεν ἐκ πόθου, ῥῦσαι ἡμᾶς συμφορῶν καὶ κακώσεων, λιταῖς σου πρὸς τὸν Λυτρωτὴν, παρασχὼν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἐμπλησθεῖμεν ἐντεύξει σου Μάκαρ, ἵνα καρποὺς ἀρετῶν ἐκβάλασθῃς, Μηνᾶ θεόφρον, ἰσχύσωμεν ἅπαντες, τιμῶντές σου τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιον Μάρτυς, ἀντίληψιν. Θεοτοκίον.

Ἡ Πάνασπετος τοῦ Θεοῦ Λοχεύτρια, ἡ Παρθένος Θεοτόκος Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκυτῆς παρρησίᾳ, τῶν δυσχερῶν ἀπαλλάττει τοὺς κράζοντας· ὑμνοῦμέν σε μόνῃ Ἀγνῇ, Παναγία Θεόνυμφε Δέσποινα.

Διάσωσόν παντὸς κινδύνου τοὺς εὐφημοῦντάς σε Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου Ἀοίδιμε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Αχραντε εὐλογημένη Μαρία, ἱκεσίαις Μηνᾶ τοῦ Ἀθλοφόρου, οἰκτείρησον τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον

Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Προστασία τῶν ὑμνοῦντων σε Θεόνυμφε, ἱκεσίαις τοῦ Ἀθλοφόρου Πανάχραντε, μὴ παρίδῃς τοὺς προσκυνοῦντάς σε Ἀγνῇ, ἀλλὰ σπεῦσον μόνῃ ἀγαθῇ εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων σοι τάχυνον Ὑπεραγία, πρόφθασον ἢ προστασία, ἢ ἀπαλλάττουσα ἅει τῶν κινδύνων τοὺς τιμῶντάς σε.

καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Δίκχιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσει.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς ταῦτα ἐντέλλομαι κτλ.

(Ζήτηι Ἀπριλίου 23).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν, ποιηθὲν ὑπο τοῦ
Ἀργυρουπόλεως Σεραφεῖμ.

Ἦχος Πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Τὸν ὑπεραθλήσαντα ἐν τῷ σταδίῳ γενναίως, Ὁρθοδόξων
σύλλογος, ἐν ᾧδαῖς καὶ ᾠμασιν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ πάν-
τοτε, οὐ διαλείπει τοῦ πρεσβεύειν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἂν
λάβωμεν τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν. Τούτῳ οὖν προσερχό-
μενοι, πίστει τε καὶ πόθῳ προσείπωμεν, Μάρτυς τοῦ Κυρίου,
Μηνᾶ ἢ τῶν Μαρτύρων καλλονὴ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείποις σὺ,
πρεσβείας ποιούμενος.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σου κτλ.

ὥδ' ἢ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σῶσον τὸ κλέος Ἀθλοφόρων, τοὺς τιμῶντάς σε Μηνᾶ Χρι-
στοῦ θεράπον, παρρησίαν γὰρ σὺ πλουτεῖς πρὸς τὸν Δεσπότην,
περιφρουρῶν τοὺς μέλποντας τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, τὴν ὑπέρθεον ὕμνολογῶν Τρι-
άδα, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν πίστει σε τιμώντων, δυσώπει Παμ-
μακάριστε λυτρωθῆναι τῶν κινδύνων.

Γένος τὸ βρότειον τιμᾶ σου τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἑνδοξὸν ἡ-
μέραν, ἐν ὑψίστοις λαμπρῶς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Τριάδα τὴν
ὑπέρθεον προσκυνῶν ἀεὶ λατρεύεις. Θεοτοκίον.

Ἐχεις ὡς μήτηρ παρρησίαν, πρὸς τὸν Ὑψιστον τὸν σὸν
Υἱὸν Παρθένε· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει Παναγία, αὐτοῦ τὴν
ἀγαθότητα, οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς πάντας.

ὥδ' ἢ Η'. Τὸν ἐν Ὁρει ἁγίῳ.

Ἰκετεύει Μηνᾶς ὁ Ἀθλοφόρος, σὲ τὸν πάντων Θεὸν καὶ
Βασιλέα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει κραυγαζόντων σοι· Κύριε τῆς
δόξης οἰκτεῖρον τὸν κόσμον, ἀπείρω σου ἐλέει.

Ἀσωμάτων αἱ τάξεις καὶ Ἀγίων, δυσωποῦσι Χριστὸν τὸν
Βασιλέα, μετὰ Μηνᾶ τοῦ Θείου καὶ Θεόφρονος· Κύριε τῆς δό-
ξης, οἰκτεῖρον τὸν κόσμον, ἀπείρω σου ἐλέει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΜΗΝΑΝ 47

Σὲ ὕμνοῦσιν Οὐράνιαι χορεῖται, τὸν Παντάνακτα ὡς Κύριον τῆς δόξης, μετὰ Μηνᾶ Μαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα· ὦ Τριάς Ἁγία, φρούρει ἡμᾶς πάντας τῷ θείῳ σου ἐλέει. Θεοτοκίον.

Απαν χεῖλος, πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, ἀνυμνεῖ σε τὴν ὄντως Θεοτόκον, ὑπερφυῶς κυήσασαν τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, ὃ λατρεῖ Κτίσις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὦδὲ Θ'. Εἰςέστη ἐπὶ τούτῳ...

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ κραταῖον, ἱκετεύων μὴ παύσῃ ἀοιδίμῃ ἐκδυσωπῶν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἐκτενῶς, Μάρτυς Μηνᾶ θεόπνευστε, καὶ ἐκδεχομένων αἰεὶ πιστῶς, ἀντὶληψιν τὴν θείαν, τὴν σὴν Χριστοῦ θεράπων, καὶ εὐφημούτων σε ἀείμνηστε.

Επίβλεψον ἐξ ὕψους, Παμβασιλεῦ, τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου Κύριε, ὡς ἀγαθός, οἴκτειρον τὸν κόσμον σου κραταῖε, λιταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου σου, λύων τὴν κατῆφειαν τὴν ἡμῶν, ὡς μόνος εὐεργέτης, παρέχων εὐφροσύνην, καὶ αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Θεότης ἐνιαῖα ἢ φοβερά, Τρισυπόστατε Κύριε Ἀναρχε, μόνε Θεέ, Ὑψιστε Παντάρχα Παμβασιλεῦ, σὲ λιτανεύει κράτιστε, ἅπανα ἡ Κτίσις ὡς πλαστοουργόν, Μηνᾶς τε ὁ γενναῖος, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίαις, καὶ Ἀσωμάτων τοῖς στρατεύμασι. Θεοτοκίον.

Ω Πάναγνε Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, Σεραφίμ ἀνωτέρα Θεόνυμφε, καὶ Χερουβίμ, πάσης Οὐρανίου τε στρατιᾶς· σὲ δυσωπεῖ Πανάχραντε, μετὰ τῶν Μαρτύρων ὁ Παμφαῆς, Μηνᾶς ὁ Ἀθλοφόρος, οἰκτεῖρησον τὸν πίστει, συνθέντα τάδε τὰ ἐφύμνια.

Τὸ ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια

Θαυμασίῳ πάντων σε ὁ Χριστὸς, ἀνέδειξε Μάρτυς, καὶ τεράτων ὑπερφυῶν, αὐτουργὸν διὸ πίστει τοὺς σὲ τιμῶντας, παντὸς κινδύνου σῶζε, Μηνᾶ πανένδοξε.

Παρά τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφεῖμ.

Μηνᾶν τὸν Ἀθλοφόρον, σὺν τῷ σεπτῷ θείῳ Βικεντίῳ, καὶ τὸν Βίκτωρα ἐν ταύτῳ, τῆς Ὁρθοδοξίας τοὺς τρεῖς λαμπροὺς φωστῆρας, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος, ὕμνοις τιμῶμεν.

Μὴ παύσῃ δεόμενος Ἀθλητὰ, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσέβως σὲ μακαρίζοντων, ὡς Μάρτυρα Κυρίου, ὡς ἔχων παρρησίαν, Μηνᾶ πανθαύμαστε.

Τοὺς μετ' εὐλαθείας τὴν ἱεράν, Εἰκόνα σου Μάρτυς, προσκυνοῦντας σαῖς πρὸς Θεὸν, ἱεραῖς πρεσβείαις, φρουρῶν μὴ διαλείπης, τῶν Ἀθλοφόρων κλέος, Μηνᾶ τρισόλβιε.

Καὶ τὸ, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων.

Τρισάγιον. Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Ως τῶν Ἀσωμάτων συνόμιλον καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ὁμόσκηνον, συνελθόντες ἐν πίστει, Μηνᾶ εὐφημοῦμέν σε, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἐν δὲ τῷ τέλει ψάλλεται τὸ παρὸν, Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Πάντων προσδραμόντων Ἀθλητὰ, πίστει τῇ Θεομῆ ἀντιλήψει τῆς προστασίας σου, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε Μηνᾶ θαυμάσιε, προστατεύεις δωρούμενος αἰτήματα τάχος, ταῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα λιταῖς σου ἔνδοξε. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε Μάκαρ, οἰκτεῖρον ἡμᾶς ἱκετεύων, Θεὸν τὸν Παντάνακτα δοίδιμε.

ΤΕΛΟΣ.